

direktiv, der godkender denne form for slagtning, men de er altså dyrplagere alle sammen. Hollænderne og belgierne og tyskerne og italienerne og franskmændene og englænderne er dyrplagere alle sammen. Det må de også være i USA og i Canada og i New Zealand og i Australien osv. Det er tilladt næsten i hele verden. Men vi kan bedre.

Så bliver der talt om dyreetik. Jeg skal give et par eksempler på jødisk dyreetik. Tag sabbatsbudet. Der står, at du skal komme hviledagen i hu, du og din søn og din datter og din tjener og din tjenerinde og dit husdyr. Det er jødisk dyreetik, at man ikke må spænde hesten for vognen eller sætte sig og ride på den 7 dage om ugen. Hvis et menneske ser et dyr, der er for stærkt belastet, er det dets pligt at standse det og hjælpe det af med noget af overlasten. Og lystjagt er forbudt i jødedommen, og nu kommer vi så til jagten, som jeg har været inde på tidligere i debatten.

Oplysninger fra Danmarks Miljøundersøgelser fortæller på tryk, at op ved 200.000 fugle – man kan naturligvis ikke finde de nøjagtige tal, men de har forsket i det i årevis – 200.000 fugle bliver årlig anskudt over dansk territorium, og sneisevis af tusinde, man mener nærmere 100.000 firbenede kreaturer, bliver årlig anskudt i Danmark.

Og så siger folketingsmedlem og dyrlæge hr. Henning Grove: Jamen, det er jo en fejltagelse, jamen det er jo ved et uheld. Altså når man går ud med sin jagtbøsse, og det er i dette land en kongelig og præstelig og højt anset forlystelse, så ved man, at man meget nemt kan komme til at anskyde en fugl eller et firbenet dyr, men det er så en fejltagelse. Det er prisen for, at man skal have det sjovt og godt, men det har jeg ikke hørt noget forslag om.

Jeg nævnte det samme for 2½ år siden her i denne sal. Der er ikke én, der har rørt på sig. Blandt alle dem, der slår sig for brystet af lutter dyreetik, er der ikke én, der kerner sig om 100.000 kreaturer og 200.000 fugle, men 1.500 dyr, som muligvis har 2 sekunders smerte, det kerer man sig om. »Man merkt die Absicht und wird verstimmt«.

Og må jeg videre oplyse, at kyllinger i milliontal hvert år klynges op på en jernkrog for så at blive ført hen i vandet, hvor de bliver bedøvet, og så bliver de slagtet. Det spiller ikke nogen rolle med millioner af kyllinger. Det er der ikke nogen af alle de kyllingespisende der overhovedet kerer sig om.

Og transporter af dyr til slagtning. Hvis nogle vil sætte sig ind i, hvordan det foregår, så kan man tale om dyrelidelse. Må jeg herom bringe et citat fra et responsum udarbejdet af cand.jur. og dr.phil. Annette Lund Hansen og professor, dr.jur. Henrik Zahle. Jeg ved ikke helt bestemt, om det stammer fra 1997 eller 1996, og jeg citerer fra side 13: »Det ligger uden for vores sagskundskab at vurdere, om og med hvilken styrke en sådan smerte gør sig gældende, men det må ved bedømmelsen lægges til grund,« – og nu kunne hr. Touborg godt høre godt efter – »at dyr også i andre situationer oplever angst og smerte. Dette gælder ved den almindelige håndtering af husdyr, ikke mindst i tiden op til en slagtning, og dette gælder ved flere former for lovlig jagt, både under selve jagten og efter et vellykket eller et mindre vellykket anskud. Også mange transportformer rummer alvorlige skader på dyr«.

Men det er der ikke nogen der interesserer sig for. Alle de dyreelskende mennesker, som jeg i øvrigt også regner mig selv blandt, har ikke noget som helst at komme med her. Men de 1.500 schættede dyr, det er sagen. Og jeg gentager, at jeg ønsker ikke, at noget dyr skal lide unødigt med henvisning til, at der er flere andre, der gør det, men man må jo dog alligevel lige tænke en lille smule på proportionerne.

Jeg skal også kort citere Det Veterinære Sundhedsråd, og jeg vil godt sige til justitsministeren, at jeg vil stille forslag om, at vi under behandlingen på ny henvender os til Det Veterinære Sundhedsråd. Det er vel også en uafhængig ekspertforsamling. De har i 1988, den 4. maj, enstemmigt udtalt følgende: »Rådet finder den beskrevne slagtemetode for dyreværns-mæssigt forsvarlig, idet det skal tilføjes, at Veterinærdirektoratet har opstillet betingelser og vilkår for meddelelse af tilladelse til metodens anvendelse.« – og de vilkår bliver selvfølgelig fulgt – »På baggrund af Rådets observationer fra besigtigelse må det antages, at det akutte blodtryksfald i forbindelse med over-skæring af begge halspulsårer og -vener medfører meget hurtig bevidstløshed og dermed tab af smertesans«.

Det kan Det Veterinære Sundhedsråd udtale i 1988, og vi kan da høre dem, om de stadig væk mener det samme.

Jeg må have lov at citere Det Nye Testamente, Matt., kap. 7, vers 3: »Hvi ser du skæven, som er i din broders øje, men bjælken i dit eget bliver du ikke var«. Det er vist ret på sin plads.